

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੁਨਰਵਾਸ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(9) . ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਜ਼ਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਂਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ / ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 67-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 67-ਏ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ , ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਿੱਟਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਵਾਸ ਵਿਭਾਗ ਮਿਤੀ 9 ਜੂਨ, 1983 ਅਨੇਕਚਰ P6 ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 8 ਸਤੰਬਰ 1976 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਨੁਬੰਧ P3 ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ।

(10) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਦੇ ਵੀ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਐਚ ਐਸ ਬੇਦੀ ਜੇ.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਟਰੱਸਟ। ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 481

ਜਨਵਰੀ 13. 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। 1950 - ਆਰਟਿਕਲ. 226/227— ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947
— ਐੱਸ. 10— ਹਵਾਲਾ—ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ —ਕੀ
ਰਾਜ ਫਿਰ ਪੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ
ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਉਹ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਦਖਲ
ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਅੱਗੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਆਰਡਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੩)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੇਕਚਰ P-7 ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ। .

(ਪਰਾ ੫)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੀ.ਐਸ.

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ ਅਸ਼ੋਕ ਅਗਰਵਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੀਐਨ ਅਗਰਵਾਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

(1) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ 17 ਸਤੰਬਰ-, ਬੇਰ, 1979 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ, >ਪ੍ਰੋਸਪੈਡਿਟ ਨੰਬਰ³, ਰਾਜ n ਕੁਮਾਰ, ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ 3 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਸੰਪਾਦਕ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 3 ਮਈ, 1989 ਦੇ ਆਰਡਰ ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-4 ਦੁਆਰਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 20 ਮਈ, 1989 ਅਤੇ 30 ਨੂੰ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਦੋ ਪੱਤਰ ਲਿਖੇ। ਮਈ, 1989 ਅਨੁਬੰਧ P-2 ਅਤੇ .P-3, ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਪਰ. ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 22 ਸਤੰਬਰ, 1.989, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-5 ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੁਲ੍ਹਾ-ਸਫਾਈ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਸਫਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ 16 ਫਰਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-6 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3989 ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-6 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਮਹਾਜਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ”

ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ ਟਰੱਸਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵੱਲੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-7 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, - ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-6 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਗੱਲਬਾਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ P-7 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸਕਾਰਟਸ ਲਿਮਿਟਿਡ ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੱਡੀ ਅਲਟਰਮ ਪਾਰਟਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸਨੂੰ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਣੇ ਲਈ ਰੋਕ ਕਰਨਾ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਏਵਨ ਸਰਵਿਸ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਏਜੰਸੀਜ਼ (ਪੀ) ਲਿਮਿਟਿਡ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹਰਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਗੁੱਡ ਈਅਰ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਜਬਲਪੁਰ ਬਨਾਮ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੂਟ ਮਿੱਲਜ਼, ਏਲੁਰੂ ਬਨਾਮ ਏਪੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਬਦੁ ਰਹਿਮਾਨ ਹਾਜ਼ੀ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ 1980 (5), ਜੁਪੀਟਰ ਕਾਜੂ ਕੰਪਨੀ, ਕੁਇਲੋਨ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 1982 (6), ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਉਂਸਿਲ ਆਫ ਅਪਲਾਈਡ ਇਕਨਾਮਿਕ ਰੀਸੈਡਰਚ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਦੂਜੇ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਐਡ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਏਵਨ ਸਰਵਿਸਜ਼ ਪ੍ਰੋਡਕਸ਼ਨ ਏਜੰਸੀਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, (ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਤਾਜ਼ਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ

- (1) 1983 ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 494.
- (2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1979 ਐਸਸੀ 170
- (3) 1969 ਲੈਬ. IC 444.
- (4) 1977 ਲੈਬ. IC 988.
- (5) 1980 ਲੈਬ. IC 910.
- (6) ਲੈਬ. IC 1431.
- (7) 1986 (2) SLR 115.

ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੈ। *n ਮੈਸਰਜ਼ ਏਵਨ ਸਰ ਵਾਇਸੇਜ਼ ਰਰੂਆਕਟੂਜੀ ਏਜੰਟ ਐਸਐਸ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਐਮ / ਐਸ ਐਸਕਾਰਟਸ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਏਰੀਦਾਬਾਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੀਇਰੈਂਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਈਰੈਸ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਫੀਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅੱਜ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡੀਲੋਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਫੈਸਲੇ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ - *ਮੈਸਰਜ਼ ਐਸਕਾਰਟਸ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਏਨਦਾਓਦ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੇਰੇ 'ਤੇ ਬੰਧਨ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਖੁਦ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ

(4) ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਵਰਕਿੰਗ ਪੱਤਰਕਾਰ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਫੁਟਕਲ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ) ਐਕਟ, 1955। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ- ਅਨੇਕਚਰ P-5 ਦੁਆਰਾ ਸੰਦਰਭ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: (i) ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਇੱਕ ਪਾਰਟ ਟਾਈਮ ਵਰਕਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ (ii) ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਅਨੇਕਚਰ P-6 ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਗਲਤ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।

(5) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੇਕਚਰ P-7 ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਮਲਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 3 ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

